

Από πρόσφατη ανάρτηση στο fb.

Αυτή η ανάρτηση στο Facebook, υπό τον τίτλο «Επίκαιρες Σκέψεις Γέροντος»», είναι γραμμένη από τον εικονιζόμενο κ. Αλέξανδρο Καραγιάννη, που περιγράφει τον εαυτό του ως «Απόμαχο δικηγόρο και Μάχιμο πολίτη».

«Οι μέρες έγιναν θολές, οι νύχτες είναι πιο νύχτες από νύχτες. Κάτω από το σπίτι, ο έρημος δρόμος σου δίνει από ψηλά την αίσθηση της αβύσσου. Είναι σαν να κοιτάς την άβυσσο και η άβυσσος επίσης σε κοιτάει, όπως έλεγε ο Νίτσε, αγαπημένος μου από την αρχή της νεότητας μου.

Είμαι ένας γέρος που έχει ήδη ξεπεράσει κατά πολύ το «προσδόκιμο επιβίωσης». Εικάζω βασίμως ότι είμαι ο πρεσβύτερος που εμφανίζεται εδώ στο διαδίκτυο. Έχω την αίσθηση ότι είμαι ακόμη νοήμων. Δυστυχώς δεν έχω άνοια, που θα με προστάτευε από τις οδυνηρές επιγνώσεις του παρόντος, αλλά θα ταλαιπωρούσε τα παιδιά μου. Έτσι, μπορώ, σκεπτόμενος, να κρίνω εάν «έριξα τα κομμάτια του εαυτού μου στις αβεβαιότητες των καιρών», όπως έλεγε ο Ιερός Αυγουστίνος, που πριν λίγο διάβαζα τις Εξομολογήσεις του.

Σε μας τους γέρους λίγο έχει αλλάξει η ζωή μας, αφού και πριν από το κακό, τις περισσότερες μέρες τις περνούσαμε, έτσι κι αλλιώς, μόνοι μέσα στα σπίτια μας. Εμείς είμαστε

από καιρό περασμένοι σε μια λίστα αναμονής, μια λίστα που δεν έχει σειρά προτεραιότητας γιατί επιγράφεται «πεπρωμένο». Όσοι απομείναμε, ζούμε τώρα τα απομεινάρια της ζωής μας και της εποχής μας. Της δίκης μας γενιάς η εποχή, άρχισε με έναν παγκόσμιο πόλεμο και τελειώνει με έναν παγκόσμιο λοιμό. Είμαστε μια παγκόσμια γενιά που έζησε μεταξύ αυτών των δυο συμφορών. Ωστόσο, ζήσαμε, αξιωθήκαμε και καλά χρόνια, τα πιο πολλά. Τώρα τα φάγαμε τα ψωμιά μας.

Τις μέρες αυτές που βιώνουμε, θολές μέρες μιας πνιγερής άνοιξης, θέλω να εκφράσω μερικές σκέψεις μου σχετικές με τις ορατές απειλές θανάτου από τον λοιμό. Διάβασα ότι οι Ιταλοί και οι Ισπανοί γιατροί δίνουν προτεραιότητα για τις ΜΕΘ σε όσους έχουν παραπάνω από 2 έτη προσδόκιμο επιβίωσης "παίρνοντας υπόψη την "αξία" που έχει ο κάθε ασθενής για την κοινωνία». Διαφωνώ με την αιτιολογία που μετράει την αξία της ζωής του κάθε ασθενούς για την κοινωνία από την ηλικία του, διότι, όπως είπε και ο Καντ «ο άνθρωπος δεν έχει ανταλλάξιμη αξία, έχει την αξιοπρέπειά του». Συμφωνώ όμως απολύτως με το μέτρο αυτό και επιθυμώ να εφαρμοστεί και στην Χώρα μας, διότι επιβάλλεται από την ιδέα της δικαιοσύνης μεταξύ των ανθρώπων. Διότι είναι άδικο και μάλιστα σε ώρες πάνδημης απειλής θανάτου, να καταλαμβάνει σε νοσοκομείο μια θέση μονάδας εντατικής θεραπείας ένας νοσήσας υπέργηρος, που, ακόμη και σ' αυτήν την θέση, δεν θα έχει καμία σχεδόν ελπίδα διάσωσης, αντί για έναν νέον ή μεσήλικα ασθενή που μπορεί να διασωθεί, αλλά μένοντας εκτός ΜΕΘ, κινδυνεύει να πεθάνει.

Έχω πει στα παιδιά μου ότι αν νοσήσω να με αφήσουν στο σπίτι μου με την ακίνδυνη φροντίδα τους και, ει δυνατόν, με κατ' οίκον αναγκαία νοσηλεία εφόσον είναι εφικτή. Δεν θέλω να γίνω αίτιος να χάσει τη ζωή του κάποιος νεώτερος άνθρωπος. Γιατί εγώ έζησα ήδη πολύ και τώρα πλέον είμαι «πλήρης ημερών». Αυτή είναι η επιθυμία μου. Δεν είναι

γενναιότητα. Θεωρώ ότι απλά είναι μια χωρίς προσωπικό κόστος απόφαση ενός υπέργηρου ανθρώπου σε αυτές τις τραγικές ημέρες για όλη την κοινωνία. Αυτά, και τέλος με αυτά τα θλιβερά. Ξαναγυρίζω στην ζωή.

Έκανα τον απογευματινό μου περίπατο βαδίζοντας στη βεράντα. Ο δρόμος ερημιά. Σε ένα κλωνί του πλάτανου, που κάθε χρόνο το εκτείνει πιο πολύ προς τα εδώ σαν να επιδιώκει χειραψία μαζί μου, στάθηκαν δυο σπουργίτια που ερωτοτροπούν. Αρχίζει να σουρουπώνει. Η αναπόφευκτη νύχτα έρχεται σιγά-σιγά και τρυπώνει στο σπίτι που σκοτεινιάζει. Γίνονται τα βραδινά τηλεφωνήματα με τα παιδιά και με δυο φίλους και ύστερα η σιωπή. Δεν άναψα το φως. Από εδώ που κάθομαι θέλω να δω το κομμάτι του βραδινού ουρανού, αυτό που δικαιούμαι να βλέπω. Αν είμαι τυχερός μπορεί να φανεί και η Σελήνη για λίγο. Η Σελήνη που με τις «αγαπημένες σιωπές» της παρηγορεί και γαληνεύει».

Επεξεργασία

1. Τι συγκινεί στην παραπάνω ανάρτηση;
2. Από ποια ηθική σκοπιά προσεγγίζει ο ηλικιωμένος τα ηθικά διλήμματα της εποχής της πανδημίας; Να σχολιάσετε την άποψή του με βάση την αντίστοιχη φιλοσοφική θεώρηση.